

TOETJES

Blijspel in drie bedrijven

door

MARY BAKKER-SCHOON

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOETJES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARY BAKKER-SCHOON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Moeder Flo de Waard - 48jaar

Vader Willem de Waard - 51jaar

John hun zoon - 27jaar

Barbera hun dochter - 25jaar

Piet haar man - 32jaar

Opa, de vader van Flo - 72jaar

Oma, de moeder van Flo - 70jaar

Helena ex van John - 27jaar

Lies hulp in de huishouding - 19jaar

Rechercheur

Gangster 1 - 25jaar

Gangster 2 - 27jaar

Decor:

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van de familie.

De voordeur is middenachter. Aan de rechterkant vanuit de zaal gezien is een deur die naar de slaapkamers gaat, aan de linkerkant is een deur die naar de keuken gaat. Net om de hoek van die deur moeten we ons de deur van de kelder voorstellen. Links naar het midden staat een bankstel met daarvoor een klein salontafeltje. Diep in de linkerhoek, staat een televisietoestel. Rechts de eettafel met wat stoelen. Het is de woonkamer van een goed gesitueerd gezin.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat is het donker, dus nacht. Heel voorzichtig gaat de voordeur open en komt er een inbreker, John binnen. Hij is in het zwart gekleed, draagt een bivakmuts en schijnt met z'n zaklantaarn in het rond. Opent zachtjes laatjes en deurtjes, maar neemt niets weg. Rechts gaat de deur open en staat moeder Flo in pyjama in de deur-opening.

FLO (*ziet de inbreker en gilt*): Aáááh! Aáááhhh!

JOHN (*schijnt in haar gezicht*): Ssst!

FLO: Aáááhhh!!!

JOHN: (*snelt naar haar toe, pakt haar vast en houdt zijn hand voor haar mond. Met de andere hand doet hij snel het licht aan*) Stil moeder! Ik ben het, John! (*zij stribbelt tegen*) Stil nou moeder, u maakt iedereen wakker!

FLO: Aaaaah! (*nu zachter*) Aaah... John?... Jij?.... Ik schrik me een ongeluk man! Wat ben je aan het doen? Wat heb je een rare kleren aan...

JOHN (*trekt de muts van zijn hoofd*): Ik ben aan het leren inbreken moeder! (*teleurgesteld*) U had me niet mogen horen! Verdorie, ik kan er vast nog niet veel van...

FLO: Leren inbreken? Zeg ben je wel helemaal goed bij je hoofd?

JOHN: Wacht moeder, niks zeggen, ik kan het u allemaal uitleggen. Het is echt heel simpel.

FLO: Simpel?

JOHN: Toe moeder, laat het me dan even uitleggen!

FLO: Dat is je geraden knul! Ben je nou helemaal belazerd! Inbreken bij je eigen vader en moeder, dat slaat toch werkelijk nergens op! Je hebt een beste baan. Nou ja, sinds je scheiding zit je misschien een beetje krap, maar dat is toch geen reden om maar te gaan inbreken?

JOHN: Moeder hou nou even je mond en ga zitten! Straks is iedereen wakker en dan kan ik mijn plannetje wel vergeten!

FLO (*gaat zitten*): Ik zit, vertel! En laat het goed zijn... want anders....!

JOHN: Met de scheiding heeft Helena zich zo'n beetje alles toegeëigend... zeg nou zelf, helemaal eerlijk is het niet gegaan.

FLO: O nee?

JOHN: Nee! Zij heeft het huis en de inboedel. En ik zit hier nu weer bij jullie in. Niet dat het me hier niet bevalt hoor. Maar als je eenmaal op jezelf wonen gewend bent, dan valt het niet mee.

FLO: Dat begrijp ik best, jongen. Maar jij zit ons hier niet in de weg hoor. Toegegeven, ik was blij dat iedereen het huis uit was, lekker rustig

alleen met je vader.. (*denkt even na*) Maar dat huis van jullie, was toch een huurhuis?

JOHN: Dat maakt toch niet uit? Zij heeft de inboedel en wat erger is, mijn dure Rolex horloge en de diamanten halsketting!

FLO: Maar jij hebt de spiksplinternieuwe Mercedes gekregen en die heb je niet eens nodig want de fabriek staat hier honderd meter vandaan! En je hebt de videocamera en al je computerbenodigdheden gekregen! Nee, je moet niet kinderachtig doen John!

JOHN: Voor wie bent u nou eigenlijk?

FLO: Dat bedoel ik nou. Het gaat er niet om, voor wie je bent. Ik was altijd gek op Helena, dat weet je. Dat diamanten collier heb je haar cadeau gegeven. En wat je gekregen hebt dat mag je houden. Ik gaf vroeger ook nooit iets terug als de verkering uitging. En nu moet zij toch ook enkel van een alimentatie rondkomen.

JOHN: Een huizenhoge alimentatie!

FLO: Daar verdien je dan ook naar. Maar nu weet ik nog steeds niet waarom jij moet leren inbreken.

JOHN: Om mijn dure Rolex horloge terug te stelen.

FLO: Alleen daarom?

JOHN: En het diamanten collier. Het is goed verzekerd, Helena vangt het geld van de verzekering en ik houd het als herinnering aan haar.

FLO: Dus je steelt van Helena en van de verzekering, zo belandt je in de bajes meneertje!

JOHN: Daarom oefen ik ook moeder! Ze zullen mij niet betrappen. Ik wil gewoon een goede inbreker worden!

FLO: Gewoon!

JOHN: Maar ik ben nog niet stil genoeg, anders had ik je niet wakker gemaakt.

FLO (*verbaasd*): Wakker gemaakt? Je hebt me helemaal niet wakker gemaakt! Ik had honger, ik was op weg naar de ijskast.

JOHN: Ik heb je niet wakker gemaakt?

FLO: Neen! Maar zo houd je wel de lijn van je moeder in stand! Dit scheelt me weer een hele maaltijd. Ik heb voorlopig genoeg gegeten en gedronken!

JOHN (*nadenkend*): Dan ben ik misschien al wel goed genoeg...

FLO: Zolang je 's nachts hier ronddoelt, kan je inbreken wat je wilt. Maar laat ik niet merken dat je 's nachts echt op pad gaat. En vertel die onzin alsjeblieft niet aan je vader, die heeft op de melkfabriek al problemen genoeg aan z'n hoofd! En jij als onderdirecteur....

JOHN: Ik zou ook een goeie directeur zijn...

FLO: En je vader dan? Moet die nu al met pensioen? (*schudt het hoofd. Resoluut*) Ik ga naar bed.

JOHN: Ik ook, ik moet er vroeg uit, we gaan morgen een heel nieuw toetje uitproberen!

FLO: Gezegend ermee!

JOHN: Welterusten moeder. *(Beiden af. Even doven de lichten. Na enkele seconden gaat het licht op vol aan, ten teken dat de nieuwe dag is begonnen)*

Lies is aan het stoffen in de kamer. De radio staat zachtjes aan. Vader Willem komt op z'n sokken binnen en maakt zijn stropdas vast. Zijn colbertjasje hangt over z'n arm. Hij loopt onrustig zoekend heen en weer.

WILLEM: Lies, heb je mijn schoenen gezien?

LIES: Één onder de stoel en één onder het tafeltje meneer.

WILLEM: Dank je pop. Jij begint hier toch wel vroeg he?

LIES: Zeven uur meneer.

WILLEM: Dat is vroeg.

LIES: Och, het is maar drie dagen in de week meneer.

WILLEM: Jammer genoeg wel. Zo'n prachtige vlinder zou ik alle dagen wel om me heen willen hebben. Maar Lies, als je het in drie dagen kan verdienen... Mooiere baan kan je nooit vinden.

LIES: En geen betere baas.

WILLEM: Lies, je bent het meisje van m'n dromen!

LIES: Dank u meneer!

WILLEM *(enthousiast)*: Vanavond neem ik een verrukkelijk nieuw toetje mee! Dus voor het dessert hoef je niet te zorgen. O, het zal mij benieuwen hoe of jullie het vinden!

LIES *(vies kijkend)*: Fijn.

WILLEM: Kom zeg, een beetje enthousiaster! Neem ik niet altijd de verrukkelijkste toetjes voor jullie mee?

LIES *(zuchtend)*: Jawel meneer.

WILLEM *(slaat een arm om haar heen en praat alsof hij haar een groot geheim toevertrouwd)*: Wat ik vanavond meebreng is iets speciaals! Hebben John en ik samen bedacht. We zijn toch kort geleden met die geitekaas begonnen? Nou, daar hou je een afvalstof van over. Geitenwei! Dat is nu het voornaamste bestanddeel van dit nieuwe toetje.

LIES *(vies kijkend)*: Geitenwei?

WILLEM: Niet zo vies kijken meidje! Daar is je smoeltje te mooi voor. Die geitenwei daar proef je niets van! Zo hoeven wij niets weg te gooien! Als alle investeringen er over een paar jaar uit zijn, is dit in feite een heel goedkoop product, met een flinke brutowinst! Recycling! Het

nieuwe modewoord van deze generatie. Maar mondje dicht hoor! Als mevrouw alleen het woord "geit" hoort, begint ze al te koren!

LIES: Ik zeg niets meneer, maar waar smaakt het zo'n beetje naar?

WILLEM: Verrassend! Maar ik verklap niets! *(heeft z'n schoenen en colbertjasje aan en pakt z'n koffertje en gaat)* Tot vanavond, dauwdruppel!! *(af)*

LIES: Tot vanavond, baas... *(gaat verder met afstoffen)*

FLO *(op van rechts)*: Goedemorgen Lies.

LIES: Goedemorgen mevrouw. Tjee, wat ziet u er beroerd uit!

FLO: En zo voel ik me ook! *(zucht)* O, ik ben gebroken! Ik heb een slechte nacht gehad! Ik ga voortaan vroeger naar bed hoor, dit is niet normaal. Zo loop ik de hele dag als een zombie door het huis! *(gaapt. De bel gaat)* Laat maar Lies, ik doe wel open. *(doet de deur open. Voor de deur staan opa en oma met ieder een koffer in de hand)* Pa? Moe? Wat komen jullie doen?

OPA: Hartelijkheid is anders, *(tegen oma)* dat heb ze van jou! *(stapt naar binnen)*

OMA: Flootje, kindje, sorry hoor, maar we houden het niet meer uit in dat rusthuis! Al die oude mensen, ik krijg 't er van op m'n zenuwen!

OPA: De één kwijlt, de ander vertelt tien keer hetzelfde verhaal en de meeste lopen er rond zonder kunstgebit! Echt waar Flo, je houdt je hart vast als ze tegen je beginnen te praten! D'r is er één die laat alles lopen, incontinent! Zit notabene bij ons aan tafel! De hele eetzaal wordt vergeven!

OMA: We hadden ons huisje nooit moeten verkopen, maar ja, je vader wilde zo graag naar het rusthuis toe.

OPA: Ja! Eerst wel ja! Ik dacht dat het er beregezellig zou zijn! Alle dagen lekker biljarten. Hele competities wilde ik organiseren! 's Middags een kaartje leggen... pilsje erbij! Jij fijn breien, met al die wijfies om de grote ronde tafel!

OMA: Ik kan al jaren niet meer breien, ik heb een brei-arm!

OPA: O, laat ik nou toch denken dat dat juist goed was.

FLO *(tot Lies)*: Lies, wil je even koffie zetten? Zo, gaan jullie nu eerst eens rustig zitten. *(gaan allen zitten bij het lage zitje)* Ja, jullie hadden ook naar me moeten luisteren... Ik heb gezegd dat jullie veel te goed waren voor een rusthuis! Als je wat ga mankeren, dan is het vroeg genoeg.

OPA: Nee, dan ben je net te laat! Dan stoppen ze je in een verpleegtehuis, dan mag je moeder niet eens mee.

OMA *(tegen opa)*: Dat wil ik niet pap, ik blijf bij jou!

OPA: Tuurlijk wijfie! We gaan nergens meer naar toe, we blijven nu lekker bij Flo!

FLO: Hè? Bij mij? Hier? Maar pa... moe...! Ik zit vol! John is ook weer thuis!

OPA: Stuur die maar terug naar z'n eigen wijfie, die Helena was een best pittig ding. Hij moet niet leggen te zeuren!

FLO: Nee pa, dat kan ik niet doen. Dat moeten de jongelui zelf uitzoeken.

OPA (*gedragen, zielig*): Wou jij, je vader, die z'n hele leven voor jou heeft geploeterd en gezwoegd, die zich in het zweet des aanschijn heeft gewerkt, nu de straat op schoppen, als een arme, vieze, oude bedelaar?

FLO (*nuchter*): Hè pa, je weet het ook wel te brengen hè?

OMA: Eerlijk is eerlijk Flo, we hebben ons huisje verkocht, we kunnen nergens heen, jij bent ons enig kind en dat rusthuis is zo duur, als dit nog langer doorgaat is binnen de kortste tijd al ons geld op. Dan kunnen we je ook niets nalaten!

FLO: Jullie hoeven me niets na te laten, ik heb het toch goed? Laat me even denken... hoe moet ik dit nu oplossen?

OPA (*tegen oma*): Zie je wel dat het een goed kind is? Dat heeft ze van mij!

LIES (*op met de koffie*): Koffie!

FLO (*neemt het blad over*): Lies, wil jij het kleine logeerkamertje in orde maken? En daar dan de spullen van John heen brengen.

LIES: Gaat John intern verhuizen?

FLO: Ja, zo zou je het kunnen noemen kindje, ga maar gauw. (*Lies af. Flo schenkt koffie*) Dan moeten jullie voorlopig, let wel VOORLOPIG, (*dit met nadruk*) John z'n kamer nemen. Dat is een fijne ruime kamer met een tweepersoons bed en een wastafel.

OMA: Dank je Flo.

FLO: Ja, dat is wel goed moeder.

OPA: Vindt Willem het ook goed?

FLO: Willem... ik zeg het nog maar niet meteen tegen Willem. Hij heeft al genoeg sores op de fabriek. Ze zijn bezig met iets nieuws, en daar hangt geloof ik een heleboel vanaf. Maar hij neemt vanavond een spiksplinternieuw toetje mee. Als jij dat nou maar flink ophemelt en je zegt dat het verrukkelijk smaakt, vindt Willem alles goed!

OPA: Ik eet alles! (*koffie is inmiddels opgedronken*)

OMA: Zullen we dan nu onze koffers gaan uitpakken pap?

OPA (*tot Flo*): Ha, ha, moeder denkt ook, binnen is binnen!

OMA: Zo is het! (*tegen opa*) En jij belt het rusthuis en zegt dat we niet meer komen, dat we nu bij Flo wonen!

OPA: Ja, ja...

OMA: En dan zeg je óók dat John onze spulletjes vandaag of morgen wel komt ophalen.

OPA (*tegen Flo*): Doet ie dat?

FLO: Tuurlijk pa!

OPA: Mooi! (*samen af*)

FLO: En ik dacht dat ik het rustiger zou krijgen. (*zucht*) Nou ja, we zien wel. (*gaat wat opruimen. De bel. Flo doet open en voor de deur staat Barbera hun dochter*) Ha, die Bab! Wat vind ik dat nou leuk dat je even langs komt, we hebben net koffie.

BARBERA (*komt haastig binnen*): Nee mam, daar heb ik geen tijd voor. Luister goed! Piet is gepakt! Hij heeft met z'n bootje whisky gesmokkeld. Maar wees gerust, ze kunnen niets bewijzen! Hij had net alle dozen overgeladen in een busje. Een vriend heeft het hier naar toe gereden, maar nu moet ik die dozen onmiddellijk kwijt zien te raken! Dus ik zei dat ze wel bij jullie in de kelder mochten!

FLO: Hè? Waar heb je het allemaal over? Piet gepakt? Whisky gesmokkeld? Mijn God, wat is dit voor een dag?

BARBERA: Mam? Toe snel! Zeg nou dat het goed is! Ik sta hier voor het huis met die bus. Kom, help me lossen! (*gaat weer naar buiten*)

FLO: Helpen lossen? Whisky in de kelder?

BARBERA (*buiten*): Mahamm!!!

FLO: Ja ik kom! (*opa op*) Kom pa! Snel! Help lossen, anders wordt Bab gepakt!

OPA: Hè? Wat lossen?

FLO: Whisky!

OPA: 'k Ben er al! (*samen zetten ze een twintig dozen in de kamer onder af en toe zuchten, rug rechten en een paar woorden wisselen, naar eigen inzicht van de spelers*)

BARBERA: Dit is de laatste, schenk de koffie maar in moe! Ik moet effe die bus zien kwijt te raken. Ben zo terug! (*af*)

FLO: Zie je wel pa! Zie je wel! Ik wist het... ik wist het... Ze was een keurige secretaresse! Dan trouwt ze met een visser! O, een goeie knul hoor, die Piet! Maar zo ruig en ruw! Goed, hij heeft een eigen schuit... Maar ik heb zo vaak gedacht, waar die rond van moeten komen...

OPA: Waar heb je het over Flo?

FLO: Smokkelen! Dit is allemaal smokkelwaar pa!

OPA (*geamuseerd*): Echt waar? (*bewonderend*) Ghó! die Bab... Wat een meid he?

FLO: We moeten deze handel meteen naar de kelder brengen hoor! En wat zei ze nou? Piet zit vast? (*bang*) Zal de politie hier dan niet komen zoeken?

OPA: Welnee kind! En als ze komen hebben we het allang al op!

FLO: Lust je whisky?

OPA: Nog niet... maar dat zal niet zolang meer duren! (*Flo*)

hoofdschuddend af. Opa brengt een doos naar de kelder, die precies om de hoek bij de keukendeur is, als hij terugkomt) Ha, ha, wat ben ik blij dat ik uit dat duffe rusthuis ben! *(wrijft verlekkerd in z'n handen)*
Man, man, we gaan hier nog heel wat beleven!

BARBERA *(op)*: Ha die opa! Bent u hier ook?

OPA: Je hallucineert! Ja, dat zie je toch! Ik sjouw me scheel om die gesmokkelde whisky voor jou naar de kelder te brengen. *(pakt weer een doos, Barbera gaat helpen. Het volgende gesprek duurt tot alles in de kelder staat. Opa recht z'n rug)* He, he... meidje, meidje, kijk uit wat je doet, want je haalt je zo heel wat op je nek!

BARBERA: Opa het zit anders dan je denkt hoor! Ik kan het allemaal uitleggen. Zo slecht is Piet niet! O, opa, ik kan wel janken als ik eraan denk, dat die grote sterke kerel van me, opgesloten zit! *(zielig)* Net een leeuw in een kooitje. Ze zullen hem toch niks doen?

OPA: Tuurlijk niet! Waar is het autobusje?

BARBERA: Ik heb eerst een rondje gereden maar zag nergens een goede schuilplaats.

OPA: Schuilplaats?

BARBERA: Ja natuurlijk! Het busje is gestolen!

OPA *(schrikt zich rot)*: Gestolen?

BARBERA: Ja, stil nou, ik vertel verder...

OPA: Ja, ja...

BARBERA: Nou, ik reed dus rond en toen bedacht ik, dat de garage van buurvrouw Mientje altijd leeg staat. Ik heel vriendelijk vragen en het mocht! En nou staat ie daar.

OPA: Heb je er wel bij verteld dat het een schuilplaats is en dat ze d'r mond erover moet houden?

BARBERA: Nee natuurlijk niet, dat arme mens schrikt zich het apelazerus!

OPA: Ja, dat denk ik ook wel. Hoe lang zal Piet moeten zitten?

BARBERA *(bedenkkelijk)*: Geen idee, ze zullen hem wel vasthouden tot hij voor moet komen. O, opa, hij is vast verraden!

OPA: Ja kind, zo gaat het vandaag de dag, een mens kan niet eens meer fatsoenlijk smokkelen! *(deur van de keuken dicht)*

Alle dozen zijn weg. Oma komt op. Opa en Barbera reichten vermoeid hun ruggen.

OMA: Hallo die Bab! Zomaar een dagje lekker naar huis? Moet je niet naar kantoor?

BARBERA: Nee oma, ik heb me ziek gemeld.

OMA: Ziek?

OPA: Zeeziek!

BARBERA: Opa! Nee hoor oma, er was wat met Piet, zodoende.

OMA: Och heden, met Piet?

OPA: Ja dat zegt ze toch! Zijn je batterijen leeg?

OMA: Stil jij nou eens! (*dan tegen Barbera*) Toch niets ernstigs hoop ik, kind?

BARBERA: Valt wel mee oma, maakt u zich maar niet bezorgd. Zijn jullie gezellig een dagje bij moe?

OMA: Wel meer dan een dagje, ben ik bang. Zie je Bab, we zijn ontsnapt!

BARBERA (*lacherig*): Ontsnapt?

OMA (*nijdig*): Nou ja, uit het rusthuis weggelopen! Het was daar niet meer om uit te houden! Je wordt er gek! Al die oude mensen, ze zeuren. Zeuren! Zeuren! De hele dag!

BARBERA: Maar jullie zijn toch ook oud?

OPA: De duvel is oud! Pas op! Anders zal ik jou nog eens wat laten zien! (*maakt een raar sprongetje*)

BARBERA (*vermakelijk*): Wat opa?

OPA (*vrolijk*): Ja, je zult nog van je oude opa opkijken, nietwaar oma?

OMA (*kleurt ervan*): Nou niet van zulke rare praatjes, alsjeblieft!

BARBERA: Maar ik dacht dat jullie het er gezellig zouden vinden? Opa biljarten, oma lekker breien.

OMA (*nijdig*): Waarom wil iedereen me zo graag aan het breien hebben? Ik haat breien! Dat heb ik nou nog nooit leuk gevonden! Ik háát sokken stoppen en al die gein meer!

OPA (*plagerig*): Ja dat weten we onderhand wel! Ik kon nooit met goed fatsoen m'n schoenen ergens uitdoen, d'r stak altijd wel een teen naar buiten!

OMA: Je moet je schoenen ook aanhouden, iedereen raakt bedwelmd van jouw zweetvoeten!

OPA (*gaat plagend verder*): Onder m'n armen zat bij elk overhemd wel een gat!

OMA (*op de kast*): Dat liet ik expres zo! Dan moest je je handen wel laaghouden! Je zit altijd zo te zwaaien met die roeispanten als je wat wilt vertellen! Dat waren gewoon voorzorgsmaatregelen!

OPA: Voorzorgsmaatregelen? Ja... daar was je goed in! Ha, Ha, Maar koken kon ze als de beste Bab. Ik heb m'n leven lang, elke dag lekker gesmikkeld!

OMA (*glundert*): Da's het belangrijkste! Eten en drinken. Zorg maar dat Piet ook altijd lekker te eten en te drinken krijgt!

OPA: Piet zit momenteel op water en brood!

BARBERA (*vlug*): Hij lijnt!

FLO (*op met een blad koffie*): Koffie!

OMA: Heerlijk Flo, alweer koffie, ik zal zo direct wel even de boodschappen voor je doen. Moet er nog veel gehaald worden?

FLO: O fijn moe, ja ik moet een kilo lappen bij de slager en ga ook maar naar de groenteman. Wat willen jullie eten vanavond? (*schenkt de koffie in*)

OMA: Ik lust alles!

OPA: Ik niet!

BARBERA: Geen rode kool, verder maakt het mij niet uit!

FLO: Blijf je ook eten?

BARBERA: Kan dat dan niet?

FLO: Tuurlijk wel, maar je had het nog niet gezegd. Ik moet er dan wel rekening mee houden.

BARBERA: Ik blijf ook logeren.

FLO: Ook?

BARBERA: Ja, kan dat dan niet?

FLO: Ja, natuurlijk wel... (*denkt na*) ik moet alleen even prakkezeren hoe ik dat voor elkaar moet maken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto